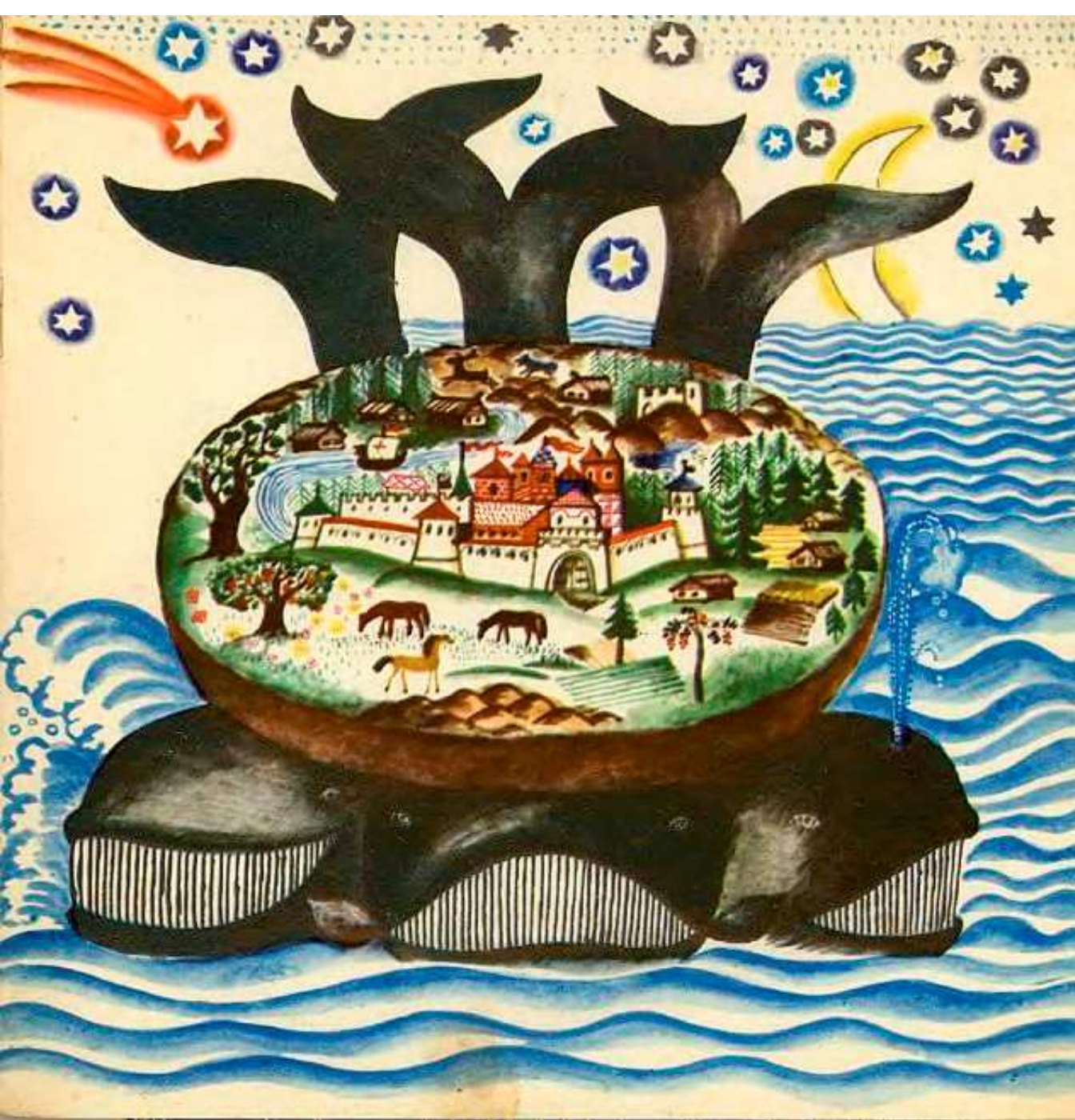

סיפורי דובון הקטיפה

אתם בוודאי חושבים שזה ספר שלי? לא,
כתב אותו חברי הטוב, דובון הקטיפה.
פעם ביקשו שאכתוב לילדים על האדמה.
נסיתי, נסיתי – ושום דבר לא יצא לי. אז
הדובון אמר:
"דוד גנדי, אתה זקן מאוד ובוודאי שכחת
איך לדבר עם הילדים. אז מוטב שתספר לי,
ואני אספר לילדים.
והנה איך הדבר יצא אצל הדובון.

מה זו האדמה?

לפני שנים רבות חשבו האנשים – "האדמה זו צלחת גדולה. את הצלחת תומכים שלושה לווייתנים. שלושה לווייתנים גדולים, שלושה לווייתנים בעלי שפם ומאוד טובי לב."

כן, טובים מאוד. הלווייתנים הטובים דאגו למשא שלהם. למשל, כאשר היה חם על האדמה, הלווייתנים הטובים נפנפו בזנבותיהם ואז נשבה רוח. וכאשר הם הוציאו מים מנחירי אפיהם, אז ירד גשם.

אך אז התחילו לפקפק בכך. אחרי גשם של הלווייתנים היו צריכים לגדול עצים דומים לשפמים של הלווייתנים. וכאלה לא ראה איש. וגם בזמן הרוח אף אחד לא ראה את זנבות הלווייתנים. כלומר, זה היה רק סיפור, ישן ויפה.

האדמה שלנו היא עגולה. שמנה ועגולה כמו אבטיח. כן, כן.. ואני חושב שזה טוב יותר מאשר צלחת. הנה תראו.

פעם רבתי עם חבר שלי, חמורון.
הוא נישק לי באוזן ואמר "להתראות!", עלה על האוניה והפליג.
ואני משכתי ומשכתי את האוזן שהוא נשק, כדי לראות את החמורון ואת
הספינה שלו. וכך, תוך משיכה באוזן עליתי על תל, אחר כך על עץ אורן
גבוה ואחר כך, עם כדור פורח, אפילו לשמיים...
וכשישבתי שם, בשמיים הכחולים, הבנתי כבר הכל, הכל, הכל.

הבנתי מיד שהחמורון שלי, לאן שלא יברח, הוא בטוח יחזור אלי.. וינשק לי באוזן השנייה.
כן, כי האדמה היא עגולה. והוא יקיף אותה ויחזור. מה עוד?
מאוד מעניין.
כל הלילה וגם כל היום האדמה שלנו מסתובבת.
למה?
פשוט, ידידי, כי אחרת אי-אפשר.

ואילו האדמה לא הסתובבה?
השמש הייתה מאירה רק חצי אחד של האדמה.
כלומר, אילו חייתי על המחצית הזו הייתי צריך
ללכת לישון בחצי השני. וזה רחוק מאוד! בוודאי
הייתי נרדם באמצע.

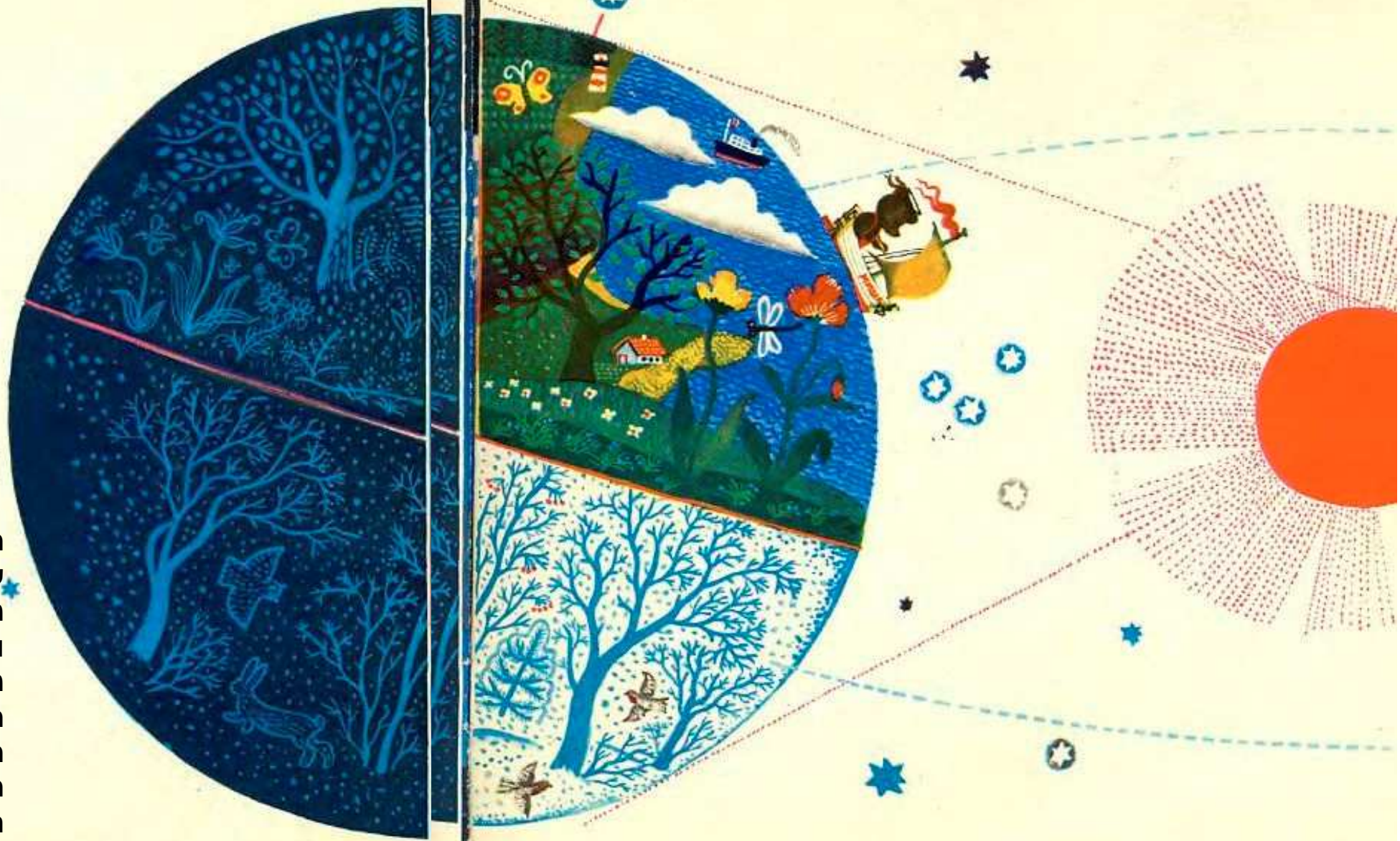

תראו.
השמש זורחת, מאירה מחצית כדור האדמה, ושם יום
ובמחצית השנייה – לילה. הכדור מסתובב והכל להפך: שם
איפה שהיה יום, עכשיו לילה, ואיפה שהיה לילה – יום.

ועכשיו: מחצית אחת ישנה, השנייה צוחקת.
וכדי שזה לא יקרה לך ולא לי, האדמה מסתובבת.
ואחרי שכבר הסברתי על הלילה ועל היום, אני צריך גם
להסביר על החורף והקיץ.

האדמה שלנו מסתובבת לא רק סביב
עצמה. היא אוהבת לנוע! וכל השנה היא
מסתובבת גם סביב השמש.
וזו דרך ארוכה. ארוכה מאוד. האדמה
ממהרת ולכן התכופה קצת. ועכשיו
השמש מחממת חזק קודם את החלק
הצפוני של הכדור, ואחר כך את הדרומי.
הנה ראה: עכשיו השמש מחממת אותי.
חם לי. עכשיו אצלי קיץ.

ואוצל החמורון, החבר המסכן שלי, עכשיו חורף, האוזניים שלו קופאות והוא לובש עליהן כפפות.

ותוך חצי שנה הכל יהיה להפך. השמש תחמם כל הזמן את החמורון ואצלו יהיה קיץ. ואצלי חורף. וכך אנו נוסעים מקיץ לחורף ומחורף לקיץ.

למען האמת – כשהייתי עוד קטן מאוד, לא פעם הייתי אומר לאדמה "תעצרי, תעצרי, כדי שאצלי יהיה תמיד קיץ ירוק!" אבל היא לא עצרה.

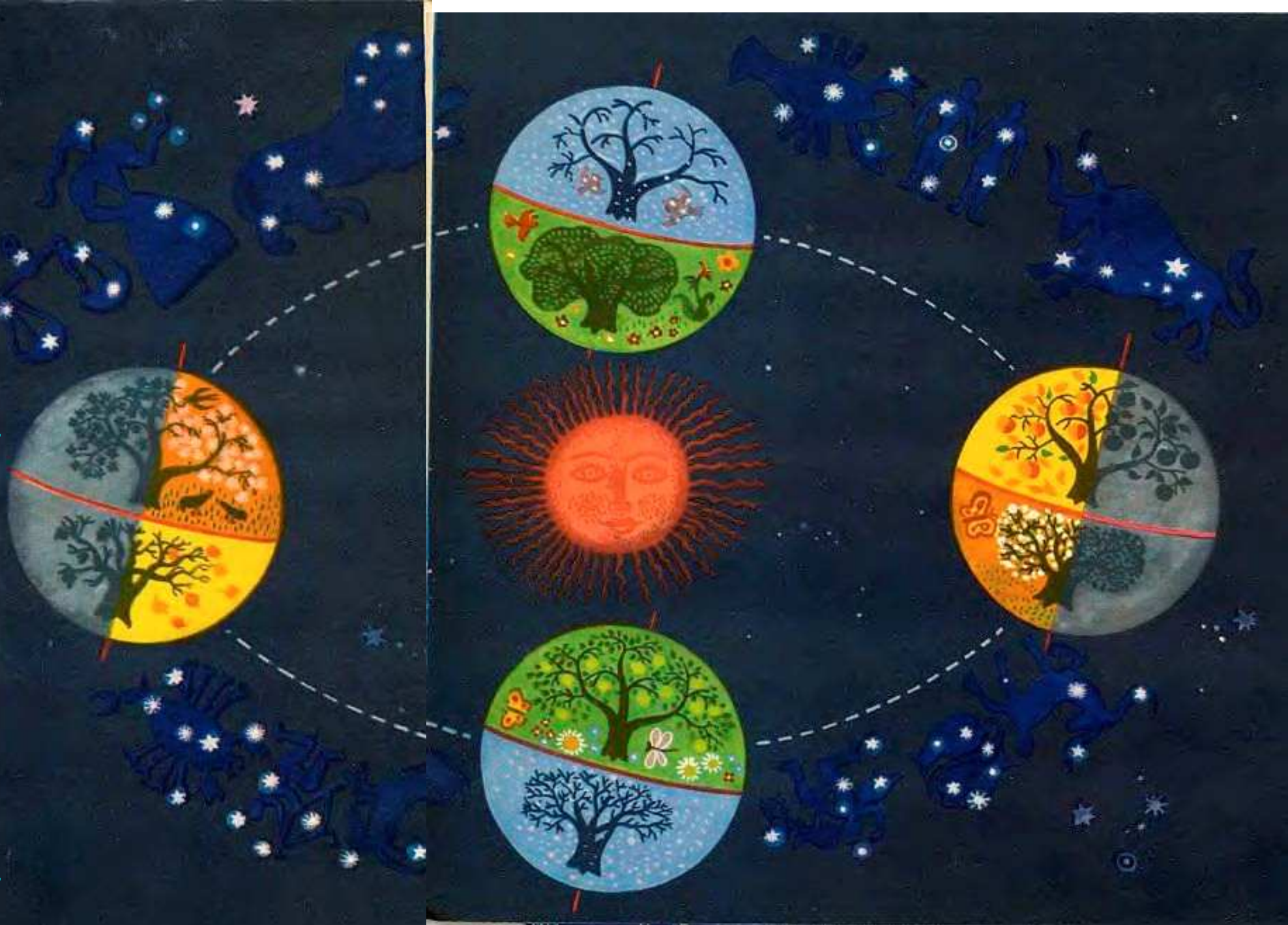
והיום אני כבר מבין – זה מוצדק – האדמה הטובה שלנו אוהבת את כולם באותה המידה. גם אותי, גם את החמורון וגם אותך. לכל אחד – גם קיץ וגם חורף.

צל החמורון, החבר המסכן שלי, עכשיו חורף, האוזניים שלו קופאות והוא לובש עליהן כפפות.

ותוך חצי שנה הכל יהיה להפך. השמש תחמם כל הזמן את החמורון ואצלו יהיה קיץ. ואצלי חורף. וכך אנו נוסעים מקיץ לחורף ומחורף לקיץ.

למען האמת – כשהייתי עוד קטן מאוד, לא פעם הייתי אומר לאדמה "תעצרי, תעצרי, כדי שאצלי יהיה תמיד קיץ ירוק!" אבל היא לא עצרה.

והיום אני כבר מבין – זה מוצדק – האדמה הטובה שלנו אוהבת את כולם באותה המידה. גם אותי, גם את החמורון וגם אתך. לכל אחד – גם קיץ וגם חורף.

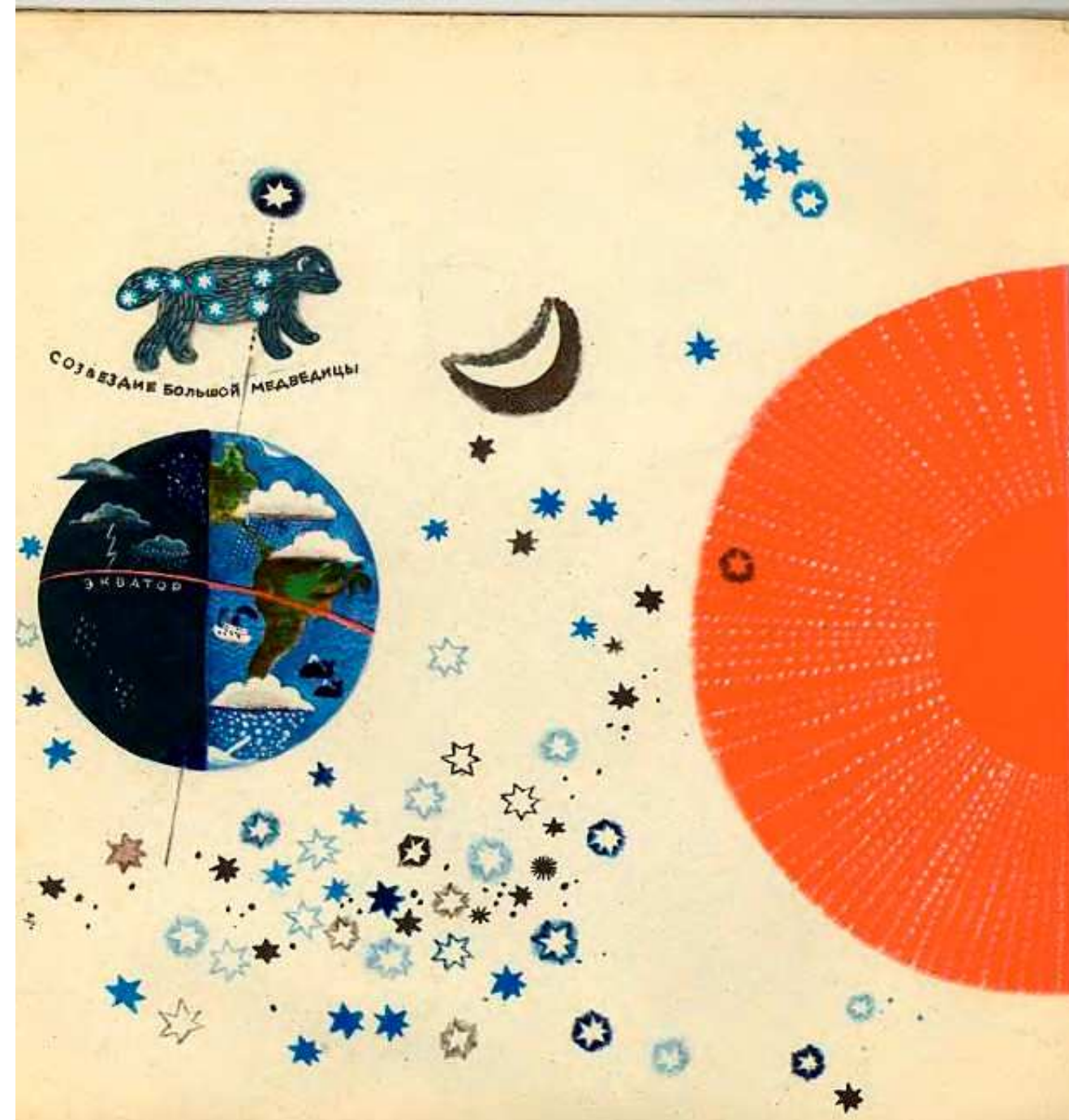
אילו היינו נוסעים עם החמורון לקוטב הצפוני – שם קר. אילו נסענו לקוטב הדרומי – גם שם קר. כל כך קר שאסור לבכות. אם תבכה, הדמעות מיד יהיו לנטיפי קרח.

תשאל: "מדוע זה כך? למה שם קר?"

תראו – האדמה מתנועת כך שלשמש קשה להגיע לקטבים. הקרניים המרכזיים של השמש נופלות ישר במרכז האדמה, ובקטבים הם רק מלטפ[ים אותה, מנחמים. בקטבים צריך כנראה לצוד אותן. יחד עם החמורון צדנו אותן, שמנו רשתות ומלכודות. אבל איך אפשר לתפוס אותן? ובקו המשווה, בחגורה שבאמצע הכדור, להפך. שם השמש לוכדת אתך. תשאל איך היא לוכדת? רצה אחרֶיך עם שק, ואתה מסתתר תחת קקטוס?

בוודאי שלא. אז תבין: כשהאדמה מסתובבת סביב
לשמש, היא מוכרחה לנוע כך שהמרכז שלה יהיה
תמיד ישר תחת לקרני השמש. לכן כאן חם.
פעם החמורון ממש בכה מרוב חום. הוא בכה ונעלב
עלי: "אני בוכה ואתה אינך רואה!"
זה לכן שהשמש צדה את הדמעות שלו. הן התייבשו
ולא הספיקו לזלוג.

והנה הכל מה שדובון הקטיפתי למד, ואתם יחד אתו. הייתי יכול לספר
לדובון עוד על האדמה, על הימים והנהרות, על הרים ומדבריות. אבל
הוא התעייף.

והנה הציור של הדובון – מפה. מפה זו תמונה של האדמה. הדובון
סיפר שצייר אותה כשהיה גבוה בשמיים. אולי?

